

ЗАВІТАЙТЕ В ОПОВІДАНІЮ І НАСОЛОДИТЬСЯ НАШИМИ ІСТОРІЯМИ!

У країні Оповіданії, де живуть Дудко, Гудзик і Капустик, різноманітні історії ростуть на Дереві оповідок. Друзі щодня зустрічаються, щоби почитати про пригоди одне одного чи дізнатися щось новеньке. Але однієї ночі жахлива буря здула всі оповідки. Трое друзів вирушили на їхні пошуки. У них є один день, щоби зібрати всі. Лише один Оповідень!

Звісно, ми полетимо
в моєму чарівному
капелюсі. Навіть
до Місяця і назад!

Як ми туди
потрапимо?

Із чого
почнемо?

ЧАРІВНЕ ДЕРЕВО

ГУДЗИК І ДЖМЕЛЮКИ

Одного разу я потрапив у спекотну країну і шукав там джмелюків. Я чув, що вони роблять найсолодший у світі мед, і захотів його скуштувати. Ото блукав собі, аж доки зустрів жирафа.

— Чи не знаєте ви, де мені знайти джмелюків? — запитав я. — Кажуть, що вони роблять найсолодший у світі мед.

Жираф зігнув свою довгу шию і подивився на мене великими карими очима. А тоді похитав головою.

— Боюсь, що не знаю. Та якщо стежиною диб-диб-диб, то колись-таки ви могли б їх знайти. Але будьте обережні! Тут нипає Мама Тигриця. Вона шукає своє дитинча.

ЧАРІВНЕ ДЕРЕВО

— Т-т-т-тигриця? — пролетав я. — От її я вже точно постараюся оминати!

Я подякував жирафу й подиб-диб-дибав стежиною далі, визираючи Маму Тигрицю.

І надибав ставок, у якому хлюпалися слони. Слоненя бризнуло на мене водою! Але день був дуже спекотний, а вода — прохолодною, тож я не заперечував.

Я запитав у його мами:

— Чи не знаєте ви, де мені знайти джмелюків? Кажуть, що вони роблять найсолодший у світі мед.

Слониха на мить задумалася, а тоді похитала хоботом.

— Боюсь, що не знаю. Та якщо стежиною диб-диб-диб, то колись-таки ви могли б їх знайти. Але пильнуйте! Тут нишпорить Мама Тигриця. Вона загубила дитинча.

— Так, жираф розповів мені про Маму Тигрицю, — зітхнув я. — Та дякую за попередження. Мені аж живіт зводить від самої думки про неї!

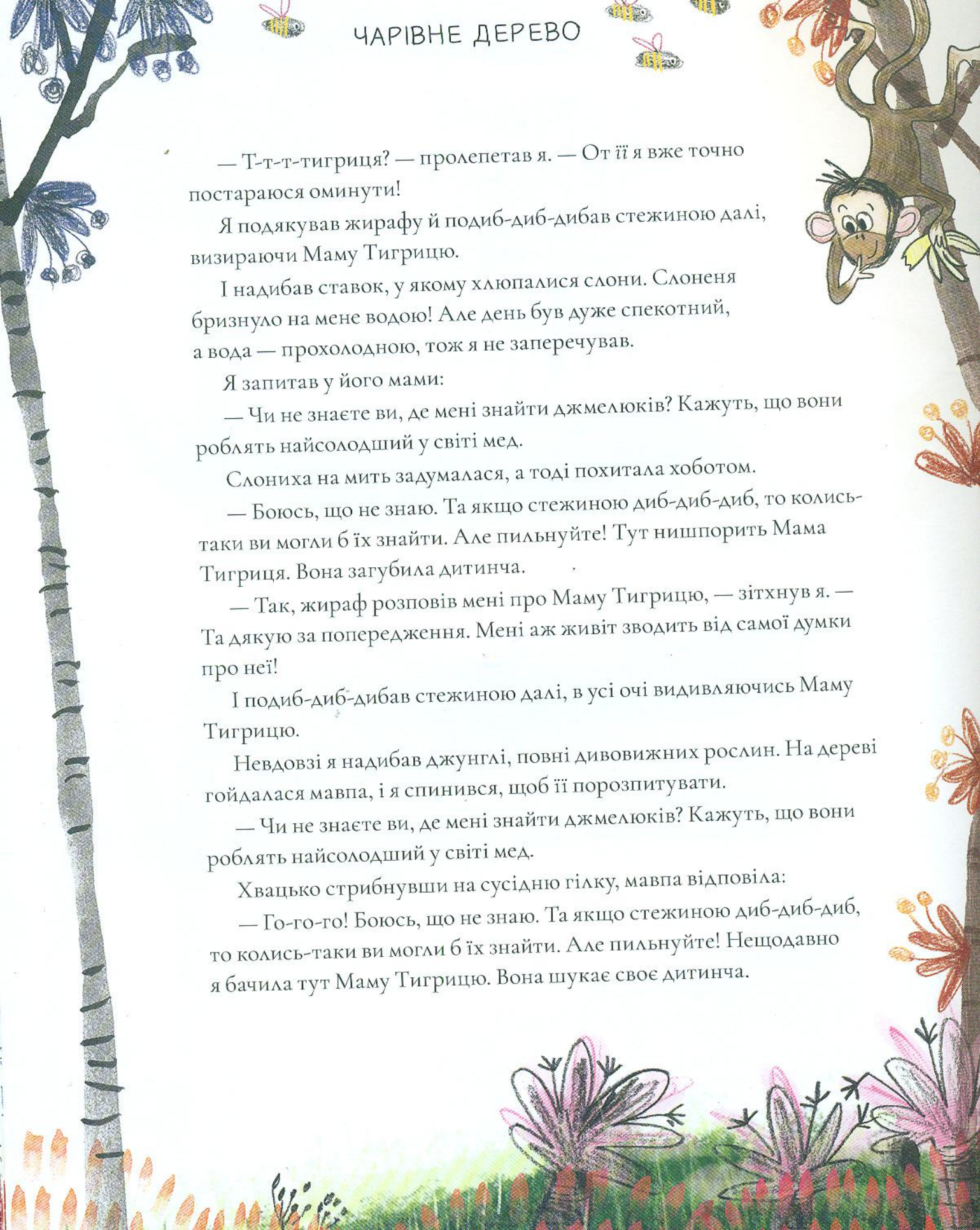
І подиб-диб-дибав стежиною далі, в усі очі видивляючись Маму Тигрицю.

Невдовзі я надибав джунглі, повні дивовижних рослин. На дереві гойдалася мавпа, і я спинився, щоб її порозпитувати.

— Чи не знаєте ви, де мені знайти джмелюків? Кажуть, що вони роблять найсолодший у світі мед.

Хвацько стрибнувши на сусідню гілку, мавпа відповіла:

— Го-го-го! Боюсь, що не знаю. Та якщо стежиною диб-диб-диб, то колись-таки ви могли б їх знайти. Але пильнуйте! Нещодавно я бачила тут Маму Тигрицю. Вона шукає своє дитинча.

ГУДЗИК І ДЖМЕЛЮКИ

— Ой-йой! — Я схвильовано роззирнувся довкола. — Жираф і слониха розповіли мені про Маму Тигрицю. Шерсть дибки стає від самої думки про неї! Але я довго шукав джмелюків, тож не можу так просто здатися.

Я подякував мавпі й подиб-диб-дибав стежиною далі, визираючи Маму Тигрицю.

Аж тут я почув дзижчання:

Дз-з-з

Дз-з-з

Дз-з-з-з-з-з-з-з-з-з-з-з-з-з-з-з-з

Дз-з-з-з-з-з-з-з-з-з-з-з-з-з-з-з-з

Я підвів очі й побачив кілька бджіл, які літали у верхівці пом-пон-понового дерева. Я їх одразу впізнав.

— Ура! Джмелюки!

Через хвилювання я й забув про Маму Тигрицю.

Я поліз на пом-пон-понове дерево. А воно дуже високе! На щастя, коли я досяг верхівки, джмелюки полетіли збирати нектар. Вони роблять мед із нектару лев-левкоєвих квітів. Ось чому він такий смачний!

Переконавшись, що всі джмелюки забралися геть, я зазирнув у їхнє гніздо та побачив величезні щільники, з яких аж сочився золотистий мед.

Я відламав шматочок і лизнув.

— Ням-м-м! Це найсолодший у світі мед!

Тож я допався до цього чудового липкого меду!

Їв і їв, аж доки...

